

מ"ת 38546/12/18 - מוטי מנשרוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 38546-12-18 ישראל נ' מנשרוב(עציר) ואח'
בפני כבוד השופטת מרים ליפשיץ-פריבס
המבקש מוטי מנשרוב (עציר)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

1. זוהי בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 8.1.19 בה הוריתי על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו (להלן- "ההחלטה") לשחררו לקהילה טיפולית לגמילה מהתמכרות מסמים בשלב המעצר.
2. בפתח הדיון הודיע ב"כ המבקש כי אינו מבקש להקדים את המאוחר, לשחררו לקהילה טיפולית לגמילה מהתמכרות לסמים, כי אם להורות על הגשת תסקיר מעצר משלים. במסגרתו, תיבחן התאמתו לקהילה טיפולית.
3. לדברי המבקש, היה שינוי בנסיבות ממועד ההחלטה בהשתלבותו בהצלחה בשיקום במסגרת מעצרו. שב"ס, המליץ בפניו לפי טענתו לעתור לצאת לקהילה טיפולית ומכאן הבקשה לעיון חוזר. שילובו בהליך שיקומי יאפשר לו לצאת ממעגל הסמים לטובתו ולטובת הציבור משסיים לאחר מועד ההחלטה, לרצות מאסר תחת עבודות שירות שנגזרו עליו בהליך אחר.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי לא היה כל שינוי בנסיבות ואות לא חלף זמן ניכר ממועד ההחלטה על מנת שתידון בקשה לעיון חוזר. הלכה פסוקה כי הליך שיקומי יכול שיהיה במסגרת מאסר לאחר הרשעה וגזר דין ולא בשלב המעצר. אין לסטות מאותה הלכה בהיעדר נסיבות שיצדיקו זאת.
5. נגד המבקש, יחד עם מעורבים אחרים, הוגש כתב אישום הכולל אישומים שונים בגין עבירות סמים של גידול וניסיון לסחר בסם לגביהן קבעתי בהחלטה כי קיימות ראיות לכאורה. לפיכך ונוכח המסוכנות הסטוטורית הטמונה בעבירות המיוחסות למבקש והערכת שירות המבחן בתסקיר מיום 7.1.19 (להלן- "התסקיר") על מסוכנות משמעותית של המבקש ולאור עברו הפלילי המכביד של המבקש, הוריתי על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים.
6. הכלל הוא, שבית המשפט אינו מורה על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר לשם **התחלת תהליך גמילה** כי אם השלב המתאים לגמילה מסמים, הינו בדרך כלל בשלב ריצוי העונש. נקודת הזמן ההולמת לבחינת אפשרות זו, מצויה בשלב גזירת הדין, עת מובאים בחשבון שיקולי הענישה כולם (בש"פ 9381/08 **ראובני נ' מדינת ישראל**, 21.11.08).

גם היכן שנימצא כי אין במסוכנות של נאשם כדי למנוע את שחרורו למוסד גמילה יש לבחון אם החלופה

השיקומית מתאימה לו, על מנת להחריגו מהכלל שקבע כי הגמילה תיעשה בשלב ריצוי העונש. החריג המרכזי הינו שבמקום שהנאשם נמצא בעיצומו של הליך גמילה, או אז בית המשפט נוטה לשחרר את הנאשם לחלופה שיקומית וזאת על מנת שמעצרו לא יפגע בהליך השיקום (בש"פ 3701/95 **ביטון נ' מדינת ישראל**, 3.7.95; בש"פ 3977/09 **כהן נ' מדינת ישראל**, 18.6.09).

עם זאת מצינו בבש"פ 3137/08 **אלנה גרנובסקי נ' מדינת ישראל**, 18.6.08 (להלן - "**פרשת גרנובסקי**") מפי כב' השופט מלצר כי בית משפט יהא נכון לשקול שחרור למוסד שיקומי בשלב המעצר אף אם נאשם טרם החל בהליך גמילה, בהתקיים שני תנאים: "**האחד - על בית המשפט להשתכנע שרצונו של הנאשם להתחיל בטיפול הינו רצון כן ואמיתי ואינו נובע מכך שחרב המעצר מונחת על צווארו. השני - בית המשפט ימצא שסיכוייו של הנאשם להצליח בטיפול גבוהים**" (בש"פ 674/07 **עויב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 14.5.08)**; בש"פ 625/07 **חסדאי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 14.2.07)**). חריג זה נועד לממש את אינטרס הציבור שנאשמים שיש להם פוטנציאל שיקומי גבוה ייטיבו את דרכם ויחדלו להיות נטל על הציבור זאת עוד בטרם הורשעו ונגזר דינם. (בש"פ 4839/03 **בוזגלו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 19.6.03)**) (שם, פסקה 9).

עוד נקבע ב**פרשת גרנובסקי**, כי בבחינת הדברים יש להידרש בין השאר לתקופה בה הנאשם מכור לסמים, אם היא לתקופה ארוכה, ולעברו הפלילי. אם זה עבר פלילי מכביד ובמעורבותו בפלילים עד סמוך למעצר, מה שימנע את שחרורו לחלופה טיפולית כבר בשלב המעצר (בסיפא של פסקה 9. עוד ראו: בש"פ 5493/00 **כאמלה נ' מדינת ישראל**, 7.8.00; בש"פ 3036/08 **עמראווי נ' מדינת ישראל**, 1.6.08).

8. מן הכלל אל הפרט:

לאחר שבחנתי את הבקשה ובהתאם להלכה הפסוקה, לא מצאתי כי יש להורות על שחרור המבקש לקהילה טיפולית במסגרת מעצרו, שהחל לפני כ-4 חודשים בלבד.

התנהגות המבקש לאורך שנים ארוכות, רצופה בהסתבכות חוזרת ונשנית בעבירות כפי שניתן ללמוד מעברו הפלילי המכביד. התמכרותו לסמים החלה כבר בצעירותו (כמובא בתסקיר) מבלי שהחל בהליך גמילה עובר למעצרו. מהתסקיר גם עולה כי למבקש קושי בהפנמה של התנהגותו המסבכת ותוצאותיה כמו גם קושי בקבלת גבולות וסמכות, מה שמשליך בין השאר על מסוכנותו שנמצאה כמשמעותית.

9. ערה אני לטענת המבקש בעניין המוטיבציה הגבוהה שלו להשתלב בהליך שיקומי. עם זאת, אך טבעי שהמוטיבציה תגבר ברצונו שלא להיות מאחורי סורג ובריח. אותה מוטיבציה, נבחנה כבר ע"י קצין המבחן שעה שהמבקש העלה בפניו את רצונו להשתלב בקהילה טיפולית. שירות המבחן לא התרשם כי המבקש פועל באופן אותנטי וכי המוטיבציה לטיפול היא "מוטיבציה חיצונית לצורך מזעור עונשו" וכי אינו בשל לטיפול שכזה. זאת לצד התרשמות "מהערכת סיכון משמעותית" ועל היות המבקש "אדם מניפולטיבי ומתוחכם" המתקשה לגלות אחריות למצבו.

10. הערכה זו, ניתנה רק ביום 17.1.19 ואין בחלוף הזמן הקצר מאותו מועד, כדי להצדיק הזמנת תסקיר משלים. יפה הדבר אף שעה שהמבקש החל בשיקום בבית הכלא, בהתחשב בקווי האישיות ודפוסי התנהגותו

לרבות בעניין הרצון לשיקום בקהילה טיפולית שנבחנו היטב בתסקיר שהוגש.

11. לאור כל האמור ובהתחשב גם בעברו הפלילי המכביד של המבקש ומעצרו במהלך ריצוי עבודות שירות מביאים למסקנה כי אין לחרוג בעניינו מן הכלל ולהורות על שיקום בקהילה טיפולית כבר בשלב המעצר.

12. מכל אותם טעמים, הבקשה נדחית.

עותק ישלח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב' תשע"ט, 04 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.

**מרים ליפשיץ-
פריבס,
שופטת**